

ΔΙΚΤΥΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ

Και ο «διορθωμένος» νόμος δεν θα περάσει!

Το δημόσιο πανεπιστήμιο πέρυσι στάθηκε όρθιο στην επίθεση που δέχθηκε! Με αιχμή τη δυναμική και συγκροτημένη κινητοποίηση φοιτητών, εργαζομένων, πανεπιστημιακών ενάντια στο νόμο 4009/11 για τη ματαίωση των κρίσιμων εκλογών των εσωτερικών μελών της νέας διοίκησης, η κυβέρνηση αναγκάστηκε να αναπροσαρμόσει την τακτική της. Στο πεδίο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η μνημονιακή διακυβέρνηση κατέγραψε μια σημαντική αποτυχία. Ήταν μια από τις ελάχιστες μάχες που την υποχρέωσαν σε αναδίπλωση και που επέφερε ισχυρούς κραδασμούς στο εσωτερικό της.

Ο βασικός στόχος όμως της κυβέρνησης παραμένει η «αλλαγή του DNA της ανώτατης εκπαίδευσης», του δημόσιου, δωρεάν και δημοκρατικού χαρακτήρα της. Πρόκειται για μια επιχείρηση που ξεκίνησε με τις επιταγές της Μπολόνια και πήρε ακραίες μορφές με τη βαρβαρότητα της γενικευμένης κρίσης και των μνημονίων.

Η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ των μνημονίων, της εξαπάτησης και της υποτέλειας βιάζεται όμως να ξεπερδέψει με τα δημόσια πανεπιστήμια και γι' αυτό αναγκάστηκε να ψηφίσει στη Βουλή με τη «διαδικασία του κατεπείγοντος» νόμο που «διορθώνει» τον προηγούμενο νόμο 4009/11.

Το Υπουργείο με τη «διόρθωση» επιδιώκει να εμφανίσει κάποιες υποχωρήσεις κυρίως σε ακαδημαϊκά θέματα -που όμως και αυτές «κουρεύτηκαν» λόγω των έξαλλων κραυγών των πρωταγωνιστών του προηγούμενου εγχειρήματος- με σκοπό να εξουδετερώσει τη γενική καταδίκη και να διευρύνει κάπως τις συμμαχίες των υποστηρικτών του νόμου. Επιδιώκει, επίσης, να προσφέρει κάποιο δέλεαρ στις πρυτανικές αρχές για να αναλάβουν εκείνες την ευθύνη της εφαρμογής του νόμου, το οποίο όμως σύμφωνα με την ομόφωνη απόφαση της πρόσφατης Συνόδου των Πρυτάνεων δεν φαίνεται να αποδίδει. Το κύριο όμως χαρακτηριστικό του νόμου είναι ότι υιοθετεί μέτρα ακραίου αυταρχισμού για να αντιμετωπιστεί η αναμενόμενη συνέχιση της αντίστασης του πανεπιστημιακού κινήματος.

Ο νέος νόμος ξεπέρασε σε αυταρχισμό την ακραία πρώην Υπουργό Παιδείας, που έφτασε στον διορισμό των εφορευτικών επιτροπών για την εκλογή νέας διοίκησης. Επιδιώκει να ελέγξει το σύνολο των διαδικασιών εκλογής νέας διοίκησης, προβλέποντας ως «ασφαλιστική δικλείδα» την επιστολική ή και την ηλεκτρονική ψήφο -μεθόδευση κατεξοχήν αντιδημοκρατική και ξεκάθαρα διαβλητή- αλλά ακόμη και την κλήρωση μεταξύ των αρχαιότερων καθηγητών πρώτης βαθμίδας και τον διορισμό τους.

Και με τον «διορθωμένο» νόμο, το πανίσχυρο, ολιγομελές και ανεξέλεγκτο Συμβούλιο αποφασίζει τελικά για όλες τις λειτουργίες του πανεπιστημίου, από τις αμιγώς εκπαιδευτικές, ακαδημαϊκές, ερευνητικές μέχρι τις οικονομικές και διοικητικές.

Αυτή η αυταρχική δομή ανώνυμης εταιρείας θεωρήθηκε απαραίτητη για να επιβληθεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση η κατάρτιση πολλών ταχυτήτων. Να μετατραπεί η ερευνητική δραστηριότητα σε επιχειρηματική, με διαχειριστή την Ανώνυμη Εταιρεία του κάθε Ιδρύματος. Να επιβληθούν διδάκτρα αρχίζοντας από τα Μεταπτυχιακά -τα οποία νομιμοποιεί το Συμβούλιο της Επικρατείας με προκλητικό σκεπτικό- και με τη σταδιακή γενίκευσή τους, να ακυρωθεί σταδιακά η φοιτητική μέριμνα. Αυτή είναι η «οικονομική αυτοτέλεια» που θέλουν να επιβάλουν στα Ιδρύματα.

Και, τέλος, η κυβέρνηση επιβάλλει την αυταρχική διοίκηση για να εφαρμοστεί η δραματική συρρίκνωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με το σχέδιο «Αθηνά». Το σχέδιο αυτό προβλέπει τη συγχώνευση και κατάργηση ιδρυμάτων και τμημάτων, με απολύσεις διδακτικού και διοικητικού προσωπικού, το οποίο θα οδηγήσει στον δραματικό περιορισμό του αριθμού των νέων που θα φοιτούν στα δημόσια πανεπιστήμια. Κι' όλα αυτά με απλή απόφαση Υπουργού!

Αυτή η ανεξέλεγκτη διοίκηση κρίθηκε απαραίτητη για να μετατρέψουν τα πανεπιστήμια σε αυταρχικά εκπαιδευτήρια που θα λειτουργούν σαν Ανώνυμες Εταιρείες, χωρίς πανεπιστημιακό άσυλο και με εκμηδενισμένη τη φοιτητική συμμετοχή, «αποστειρωμένα» από τις μαχόμενες δυνάμεις της κοινωνίας, αλλά παραδομένα στα συμφέροντα και τις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου. Με υποταγμένους διδάσκοντες και φοιτητές, με προγράμματα σπουδών όπως τα ορίζουν το Εθνικό και Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων και όπως θα τα πιστοποιεί η διορισμένη από τον Υπουργό Παιδείας Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας (η διαβόητη ΑΔΙΠ) και με φοιτητές «πολλών ταχυτήτων», χωρίς επαγγελματική προοπτική, έτοιμους για την εργασιακή βαρβαρότητα, την ανεργία ή τη μετανάστευση που έχουν επιβάλει στην κοινωνία.

Η άλωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης επιταχύνεται με τον οικονομικό μαρασμό που έχουν επιβάλει σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ, στην οποία συμβάλλουν στην πράξη οι διοικήσεις με την προσαρμογή τους στις κυβερνητικές επιλογές. Ο μη διορισμός εκατοντάδων εκλεγμένων μελών ΔΕΠ, το ουσιαστικό πάγωμα των εξελίξεων και της προκήρυξης νέων θέσεων και ο δραματικός περιορισμός των συμβασιούχων διδασκόντων του ΠΔ 407/80, η μισθολογική και εργασιακή εξαθλίωση αλλά και η επιλεκτική πενιχρή χρηματοδότηση της έρευνας απαξιώνουν ραγδαία την εκπαιδευτική και ερευνητική δραστηριότητα.

Πρέπει να τους σταματήσουμε! Οι πανεπιστημιακοί, οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι θα συνεχίσουμε μέσα στις νέες συνθήκες, τον αγώνα για τη μη εφαρμογή και κατάργηση και του «διορθωμένου» νόμου της κατεδάφισης, σε συμπόρευση με το σύνολο των μαχόμενων δυνάμεων της εκπαίδευσης και της κοινωνίας. Αυτός ο νόμος θα έχει την τύχη του “νόμου Διαμαντοπούλου”. Για να ξαναχτίσουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο, για να ανατρέψουμε τη συνολική πολιτική της εξαθλίωσης, της ανεργίας, της φτώχειας, του ευτελισμού της ζωής.

Αγωνιζόμαστε για τη ζωή και την αξιοπρέπεια, για τις επόμενες γενιές.

7 Αυγούστου 2012